Orędownik Samorządu

Organ Związku Gmin Województwa Śląskiego

Prenumerata wynosi 2 zł kwartalnie
Opłata poczt. opłacona ryczałtem
Telefony: Katowice 21-47

Wychodzi 1-go i 15-go dnia miesiąca.
Redakcja i Administracja: Katowice Pocztowa 16/II.
Redaktor: Stanisław Kuhnert,
Syndyk Związku Gmin Woj. Śl.

Ogłoszenia: Jednołamowy wiersz milim 30 gr Przed tekstem 60 gr za wiersz mm. Rach. w P. K. O. 304227

Nr. 23. Katowice, 1 grudnia 1929 r. Rok V.

Zbg. Szymkowiak, kand. praw.

Polskie prawo urzędnicze.

Władze i postępowanie dyscyplinarne.

Dziedzinę władz i postępowania dyscyplinarnego, dotyczącego urzędników, regulują przepisy zawarte w ustawie **„O władzach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem"** z dnia 17. 2. 1922 Dz. U. R. P. nr. 22 poz. 165.

Ustawa tworzy trzy stopnie władz dyscyplinarnych: 1) komisje dyscyplinarne, 2) wyższe komisje dyscyplinarne, 3) najwyższą komisję dyscyplinarną.

Komisje dyscyplinarne istnieją przy wszystkich władzach II instancji, **wyższe komisje dyscypl.** przy władzach naczelnych (ministerstwach) i **najwyższą komisję dyscypl.** przy Prezesie Rady Ministrów.

Właściwość komisji dyscypl. zależna jest od tego, jakiego stopnia jest dany urzędnik i od miejsca pełnienia jego służby. Komisjom dyscypl. przy II. instancji podlegają urzędnicy I. i II. instancji; kom. dyscypl. wyższym, urzędnicy zatrudnieni w III. instancji.

Komisje dyscypl. pełnią funkcje władzy dysc. I. instancji i im podlegają wszyscy urzędnicy od VII. do XII. stopnia, którzy służą w władzach I. i II. instancji. **Wyższe komisje dyscypl.,** jako władza dysc. I. instancji, istnieją dla urzędników wyższych od VII. stopnia wzwyż, którzy służą we władzach I. i II. inst. oraz dla wszystkich urzędników służących we władzach III. inst. (ministerstwach).

Czy w razie odwołania od orzeczenia I. inst. odwołaniem zajmować się będą komisje wyższe lub najwyższa kom. dysc., decyduje rodzaj kary orzeczonej przez kom. dysc. I. inst. Gdy urzędnika skazano na 2 najniższe kary (naganę lub odliczenie lat służby), odwołanie idzie do kom. wyższej; gdy skazano na 3 najwyższe kary (obniżenie stopnia służbowego, przeniesienie karne na emeryturę, wydalenie ze służby), odwołanie idzie do najwyższej kom. dysc. (najwyższa kom. dysc. jest tylko jedna). Odwołania od wyższych kom. dysc. idą do najwyższej kom. dysc.

Komisje dyscypl. dla zarządu sprawiedliwości istnieją jako władza I. inst. przy sądach apelacyjnych; kom. wyższe dysc. jako władze dysc. II. inst. przy ministrze sprawiedliwości i najwyższa kom. dyscyplinarna.

O właściwości kom. dysc. decyduje najwyższa kom. dyscyplinarna.

W skład kom. dysc. wchodzą: przewodniczący (jego zastępca) oraz pewna ilość członków mianowanych na przeciąg 3 lat. Członków do najwyższej kom. dysc. mianuje Prezes Rady Min. na wniosek poszczególnych ministrów z pośród urzędników danych ministerstw. Członków do wyższych kom. dysc. mianuje odpowiedni minister z urzędników danego ministerstwa. Członków kom. dysc. mianuje minister z pośród urzędników II. instancji.

Przewodniczący i zastępca jego muszą być prawnikami. Z tego rezerwuaru powołuje się komplet komisji składający się z przewodniczącego lub jego zastępcy i dwóch członków orzekających. Komplety powołuje się z końcem każdego roku i wyznacza się je na cały rok. Przynajmniej jeden z członków komisji dysc. musi należeć do tej samej kategorji i działu służby co obwiniony. Z kompletu obwiniony może wyłączyć jednego z członków bez podania powodu. Kancelarja, urządzenia komisji i ze sprawowaniem jej czynności połączone koszta ponosi władza, przy której komisja istnieje.

Ustawa gwarantuje komisji samodzielność i niezawisłość. Działalność komisji opiera się na stwierdzonych faktach i własnem sumieniu. Władzy administracyjnej nie wolno dawać komisjom żadnych wskazówek. Faktycznie członkowie nie mają charakteru sędziowskiego, gdyż nie posiadają przywilejów sędziowskich.

Przy każdej z takich komisyj dysc. istnieje: 1) **rzecznik,** 2) **komisarz śledczy,** 3) **obrońca.**

Rzecznik dysc. spełnia rolę prokuratora sądu karnego. Rzecznika i jego zastępcę mianuje ta władza, przy której istnieją komisje dysc., z reguły winien on mieć wykształcenie prawnicze Jedynie rzecznik działa w ścisłej zależności od swej władzy przełożonej. Zadaniem rzecznika jest w toku postępowania dysc. stać na straży dobra publicznego, straży wykonywania obowiązków, przestrzegania powagi i godności stanowiska urzędniczego. Rzecz-

nik ma prawo i obowiązek uczestniczenia we wszystkich posiedzeniach kom. dysc. i zabierania głosu. Jest jedynie nieobecny przy naradzie i głosowaniu przed wydaniem orzeczenia.

Żadna uchwała kom. dysc. nie może być powzięta przed poprzedniem wysłuchaniem opinji rzecznika. Rzecznik ma prawo stawiania wniosków samodzielnych podczas całego postępowania dyscyplinarnego oraz w czasie prowadzenia śledztwa przez komisarza śledczego. Po śledztwie komisarza rzecznik na podstawie jego aktów „fomułuje punkty obwinienia", a na tej podstawie komisja rozpatruje i rozstrzyga sprawę. Rzecznik może od orzeczeń i uchwał komisji wnosić zażalenia i odwołania, w interesie dobra publicznego. W toku postępowania, skoro okaże się, że również i kto inny jest winny, rzecznik ma obowiązek i prawo o tem donieść odnośnej władzy przełożonej, by ona wdrożyła postępowanie. Rzecznik przy najwyższej kom. dysc. ma czuwać nad wszystkimi innymi rzecznikami, aby postępowanie było jednolite.

Komisarz śledczy prowadzi śledztwo dyscyplinarne. Gdy wyniknie jakaś sprawa, władza mianuje jednego lub więcej komisarzy śledczych. Oni są mianowani ad hoc przez tę władzę, przy której istnieje komisja dysc. Komisarz śledczy nie może pozatem spełniać żadnej innej funkcji w komisji dysc., tylko śledczą.

Obrońca — rozróżniamy obrońcę **z wyboru** i **z urzędu.** Z reguły obwiniony sam sobie wybiera obrońcę. Obrońcą **nie może być:** sędzia zawodowy, adwokat, urzędnik samorządowy, tylko jeden z funkcjonarjuszy państwowych z tego obszaru, nad którym rozciąga się działalność kom. dyscyplinarnej. Z urzędu otrzymuje obwiniony obrońcę, gdy obwiniony nie chce przyjąć lub nie ma zaufania do nikogo. Władza w takim wypadku wyznacza pewnego urzędnika jako obrońcę, a on władzy nie może odmówić spełnienia funkcji obrońcy. Jeżeli obwiniony zwraca się do jakiegoś urzędnika, by objął jego obronę, urzędnik może mu odmówić. Również obwiniony może się sam bronić. Obrońcy władza odnośna na czas ten udziela urlopu, a koszta z obroną połączone zwraca Skarb Państwa. Zadaniem obrońcy jest przytoczyć wszystko to, co mogłoby przynieść korzyść dla obwinionego.

Postępowanie dyscyplinarne. Zasadą jest, iż postępowanie dysc. toczy się niezależnie od postępowania karno-sądowego. Również może się toczyć równolegle jedno i drugie, albo kom. dysc. może zawiesić postępowanie dysc., aż do orzeczenia karnego. W razie powstania wątpliwości co do przepisów postępowania dysc. należy wziąść pod uwagę przepisy postępowania karno-sądowego. Pretensyj cywilnych nie można dochodzić przed władzami dysc. w postępowaniu dysc. Ściganie występków i wykroczeń służbowych nie ulega przedawnieniu. Komisja dysc. rozstrzyga i orzeka niezależnie i samodzielnie. Orzeczenia jej **nie** są zaskarżalne do Najwyższego Trybunału Adm. Postępowanie przed kom. dysc. jest otoczone tajemnicą. Orzeczenie komisji dysc. wolno podać do prasy tylko za zezwoleniem odnośnego ministra na zasadzie uchwały komisji dyscyplinarnej.

Wszystkie pisma w postępowaniu dysc. są wolne od jakiejkolwiek opłaty skarbowej.

Przy postępowaniu dyscyplinarnem rozróżnia się następujące stadja: dochodzenie wstępne, doniesienie dyscyplinarne, wdrożenie śledztwa dysc. i rozprawę.

Dochodzenie wstępne jest bez specjalnej formy, a ma jedynie na celu wyjaśnienie sprawy czy należy ją sprowadzić na drogę postępowania dyscyplinarnego.

Doniesienie dyscyplinarne polega na tem, że władza formułuje przekroczenie i przesyła akta właściwej komisji dysc. W sformułowaniu muszą być wyraźnie wskazane fakty naruszające przepisy prawne.

Wdraża śledztwo dysc. komisja dysc. tylko na podstawie doniesienia dysc. władzy. Sama komisja dyscyplinarna wdrażać nie może. Komisja dyscyplinarna otrzymawszy sformułowane przekroczenie albo je **odrzuca,** gdy uzna za bezpodstawne, gdyż według jej zdania nie było naruszenia przepisów, a gdy było błahe naruszenie (przewinienie), nakłada karę porządkową, albo gdy są poszlaki przewinienia i trzeba uzupełnić braki doniesienia, **uchwala wdrożenie śledztwa dysc.** Skoro komisja dysc. powzięła uchwałę wdrożenia śledztwa dysc., zawiadamia o niej obwinionego. O ile komisja dysc. uzna sprawę w doniesieniu za dosyć wyjaśnioną, wtedy może sprawę odrazu **przekazać na rozprawę.** Gdy sprawa wymaga bliższego zbadania i uzupełnienia, władza natenczas mianuje do tej sprawy komisarza śledczego, który śledztwo przeprowadza według

przepisów postępowania karno-sądowego. Komisarzowi śledczemu nie wolno zaprzysięgać świadka, w tym celu musi się zwrócić do sądu powiatowego. Obwiniony w każdym wypadku musi mieć możność wypowiedzenia się, dalej może przeglądać akta postępowania dysc. zależnie od uznania komisarza śledczego. Gdy obwiniony nie chce zeznawać lub nie może poddać się śledztwu, to nie wstrzymuje to śledztwa. Wszelkie władze mają obowiązek ułatwić komisarzowi śledczemu śledztwo. Po ukończeniu śledztwa, zamkniętego spisanym protokółem. komisarz śledczy oddaje akta śledztwa rzecznikowi dyscyplinarnemu.

Rzecznik dysc. na podstawie aktów śledczych opracowuje punkty obwinienia na piśmie i przesyła je komisji dysc. Komisja dyscyplinarna na posiedzeniu tajnem na podstawie uchwały może sprawę przekazać do rozprawy, jeżeli sprawa jest niewarta, może ją umorzyć całkowicie lub do niektórych punktów, albo za to przewinienie nałożyć karę porządkową (upomnienie albo skrócenie lub odmowa urlopu wypoczynkowego).

W uchwale przekazującej sprawę na rozprawę są sformułowane punkty obwinienia (oskarżenia) i o tej uchwale zawiadamia się obwinionego pisemnie i równocześnie z tem przesyła się mu listę członków komisji dysc., z której on może najwyżej dwóch członków wyłączyć. W razie śmierci obwinionego sprawa automatycznie gaśnie, sprawa musi być prowadzona do ukończenia na żądanie ustawowych spadkobierców (przedewszystkiem dzieci). Obwiniony po otrzymaniu punktów oskarżenia może przeglądać akta sprawy z wyjątkiem protokółów, oraz może żądać dodatkowego śledztwa.

Rozprawa odbywa się analogicznie do rozprawy karno-sądowej. Jeżeli obwiniony nie stawi się osobiście na rozprawę, komisja dysc. może wykluczyć obrońcę, wydać wyrok zaoczny. Rozprawa sama jest tajna, a obecni są: członkowie kom. dysc., rzecznik i obrońca. Obwinionemu przysługuje głos ostatni. Po przewodzie odbywa się narada i głosowanie, w którem rzecznik nie uczestniczy. Komplet kom. dysc. ogłasza treść orzeczenia, która może być uwalniająca i skazująca, a wtedy jest oznaczona kara. Orzeczenie opiera się na faktach, ujawnionych w czasie rozprawy. Orzeczenie umotywowane doręcza się skazanemu w przeciągu 8-miu dni. W razie niewniesienia odwołania w oznaczonym terminie, orzeczenie staje się prawomocne. Wniesienie odwołania odracza wykonanie kary przez władzę przełożoną. Karę dysc. wpisuje się do wykazu służbowego. W toku postępowania dysc. obwiniony może wnosić zażalenia. Termin odwołania od orzeczenia wynosi 15 dni i wnosi się je na ręce komisj dysc. orzekającej, ona przesyła je z aktami do wyższej kom. dysc. i następuje nowa rozprawa przed wyższą kom. dysc.

Wznowienie postępowania następuje wtedy, gdy wyjdą na jaw nowe fakty lub środki, które pozwalają przypuszczać, że przez uwzględnienie ich nastąpi zmniejszenie winy obwinionego lub całkowite zwolnienie. Prośbę o wznowienie postępowania dysc. wnosi się do I. instacji dyscyplinarnej. W wznowionem postępowaniu dysc. nie można orzec kary surowszej od poprzedniej. Gdy się zostaje nowem postępowaniem dysc. częściowo lub całkowicie uwolnionym, Skarb Państwa winien zwrócić to, co obwiniony stracił wskutek pierwszego skazania. Do wnoszenia o wznowienie postępowania dyscyplinarnego niema określonego terminu.

Rzeczywistość w sprawie mieszkaniowej.

W wyniku znanej konferencji gospodarczej przedstawiciele rządu zaproponowali, by organizacje gospodarcze — izby przemysłowo-handlowe — opracowały szczegółowy projekt rozwiązania sprawy mieszkaniowej w Polsce. Czynniki rządowe doszły do przekonania, że zarówno dotychczasowe metody min. Moraczewskiego, jak i projekt b. premjera Bartla nie zapewniają rozwiązania kwestji mieszkaniowej w Polsce, a rozwiązanie to jest konieczne i z każdym rokiem coraz trudniejsze. Domy przedwojenne, w których dotychczas mieszkamy, walą się i będą walić coraz liczniej, bo najsolidniejszy i najstaranniej pielęgnowany dom ma swój „wiek maksymalny“ istnienia.

Polska jest jedynym — poza Rosją sowiecką — krajem, który nie wszedł jeszcze zdecydowanie na drogę rozwiązania sprawy mieszkaniowej nawet teoretycznie. Wszystkie dotychczasowe próby i projekty zawiodły najzupełniej, nietylko z braku kapitałów, ile z powodu ich braku nierealności. Obecnie mamy w tej sprawie bardzo ciekawe materjały, zawarte w projekcie rozwiązania budownictwa mieszkaniowego w Polsce, opracowanym przez „Centralę Gospodarczą Przemysłu Budowlanego“ a ogłoszonym w ostatnim 3 zeszycie „Przeglądu Budowlanego“, organu Stowarzyszenia zawodowego przemysłowców budowlanych Rzeczypospolitej Polskiej, poważnem i bardzo starannie redagowanem

piśmie fachowem. Projekt ten opracowany został przez fachowców, posiadających odpowiednią znajomość stosunków i praktykę. Szczegóły tego projektu są bardzo ciekawe, chociażby z tego względu, że dają obraz „rzeczywistej rzeczywistości“ w sprawie bardzo ważnej i jednocześnie wyjątkowo niedocenianej.

Projekt wychodzi z założeń najbardziej minimalnych potrzeb i najoszczędniejszego ich zaspokojenia. Pomimo tego otrzymujemy 60 tysięcy mieszkań do wybudowania rocznie, w czem tylko 10 tysięcy ma pójść na pokrycie obecnego braku, a reszta na pokrycie potrzeb przyrostu ludności w miastach Polski (36 tys. mieszkań) i na pokrycie ubytku starych domów (12 tys. mieszkań rocznie). Budownictwo to jest obliczone na pokrycie potrzeb jedynie ludności najuboższej — 85 proc. mieszkań 2-izbowych (pokój z kuchnią), 10 proc. — 3-izbowych (2 pokoje z kuchnią) i 5 proc. 4-izbowych. Te większe mieszkania przeznacza projekt dla liczniejszych i lepiej zarabiających rodzin robotniczych.

Projekt kładzie główny nacisk na obniżenie kosztów budowy i dla tego celu przewiduje; znormalizowanie wszystkich elementów i masową budowę, typowe, obowiązkowe plany, zastosowanie w przemyśle budowlanym pracy sezonowej i akordowej, 10 procentowe wkłady własne budujących, ulgowe pożyczki państwowe na 3 i pół procent z amortyzacją, ograniczenie instalacji miejskich dla większości tych domów (tanie domki czterorodzinne z małymi ogródkami) do oświetlenia elektrycznego, wspólnego klozetu na podwórzu).

Przy tych wszystkich redukcjach koszt budowy jednej izby wypada zł. 6 tysięcy w domkach rodzinnych i zł. 8100 w kamienicach zbiorowych, co się tłómaczy potrzebą większych instalacyj w kamienicach, większemi kosztami placu i ubikacyj nieużytecznych (klatki schodowe, korytarze).

Niewesoło przedstawia się przy życiowej ocenie sprawa sfinansowania tego programu. Pomimo zaangażowania kapitału prywatnego (75 i pół milj. zł. — kapitały własne budujących i 265 milj. zł. — pożyczki, rentujące się na 11 proc. rocznie, zabezpieczone na 1 numerze hipoteki) brakuje jeszcze 413 i pół milj. złotych rocznie, które autorzy projektu chcą uzyskać ze 100 procentowej podwyżki komornego (116 proc. przedwojennego komornego w złocie), przyczem część tej pożyczki miałaby pójść na ulgowe pożyczki na II numer hipoteki, oprocentowane razem z amortyzacją na 3 i pół procent rocznie, w czem tylko pół proc. jako oprocentowanie. Z tej podwyżki komornego — (8 proc. w pierwszym roku, 100 procent w siódmym), miałoby pójść na fundusz budowlany 37 miljonów w pierwszym i 416 milj. złotych w siódmym roku, poczem udział funduszu budowlanego zmniejszałby się na korzyść właściciela domu, który w pierwszym roku otrzymywałby tylko 12 proc. z tej podwyżki, a po 25 latach — całość.

Przy tych wszystkich oszczędnościach i potanieniach — komorne najtańsze (pokój z kuchnią) w tanich domkach rodzinnych kalkuluje się na zł. 55 miesięcznie, łącznie ze spłatą na własność, takie samo mieszkanie w kamienicy zł. 110.50 miesięcznie, 3-izbowe kamienicy zł. 183, 4-izbowe — zł. 253 miesięcznie.

Wszystko to razem nie jest pewnie zbyt zachęcające. Autorzy projektu wyliczają jednak, że obecnie koszty budowy domu, obliczone w złocie, są o 50 procent droższe do przedwojennych i gdyby nowe domy miały się kalkulować handlowo, dochód z domu w złocie musiałby być 3-krotnie wyższy od przedwojennego. Gdybyśmy zaś chcieli zaspokoić potrzeby mieszkaniowe bez tych świadczeń — trzebaby znaleźć miljardowe bezpłatne kapitały, które można otrzymać tylko z — podatków.

Tak wygląda rzeczywistość w zagadnieniu mieszkaniowem. **Al. M.**

Orzeczenia N. T. A.

(Z „Przeglądu Prawa i Administracji“ Lwów).

Emerytury.

1. Policzalność do wysługi emerytalnej czasu służby w b. państwie zaborczem odbytej — w myśl art. 81 ustawy emerytalnej z 11. grudnia 1923 roku — nie jest zależna od terminu wstąpienia do służby polskiej.

2. Dobrowolne wystąpienie ze służby państwowej polskiej nie pozbawia funkcjonarjusza praw emerytalnych, nabytych z tytułu służby w b. państwie zaborczem, przysługujących mu w granicach przez polskie ustawy emerytalne zakreślonych.

3. W myśl art. 85 ustawy emerytalnej z 11. grudnia 1923 roku przerwa w służbie, zaszła przed jej wejściem w życie, nie stoi na przeszkodzie zaliczeniu do wysługi emerytalnej lat służby odbytej przed przerwą, chociażby przerwa powstała wskutek dobrowolnego wystąpienia ze służby.

(Wyrok N. T. A. z dnia 26. stycznia 1929 r. Rej. 1702/27).

Przyjęcie do służby państwowej kontraktowej pod warunkiem zrzeczenia się praw, wynikających z poprzedniej etatowej służby państwowej, nie może pozbawiać danego funkcjonarjusza państwowego praw emerytalnych zapewnionych mu ustawą.

(Wyrok N. T. A. z dnia 6. kwietnia 1929 r. L. Rej. 4427).

Podatki.

Uchylenie przez Ministerstwo Skarbu w drodze nadzoru (art. 31 ustawy o podatku dochodowym Dz. Ust. z r. 1923 poz. 607), na niekorzyść płatnika aktu wymiarowego, dokonanego prawidłowo, jest — poza wypadkami przewidzianemi w art. 83 ustawy — niedopuszczalne.

(Wyrok N. T. A. z dnia 10. kwietnia 1929 r. Rej. 1036/27).

*

Z mocy postanowień art. 31 ustawy o podatku dochodowym (poz. 411 Dz. Ust. z r. 1925) Ministerstwu Skarbu nie służy prawo reasumcji na niekorzyść strony wymiaru podatku, dokonanego prawomocnie dla osoby, prowadzącej prawidłowe księgi handlowe.

(Wyrok N. T. A. z dnia 17. kwietnia 1929 r. Rej. 1166/27).

Przerachowanie.

1. Przepis par. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 14. kwietnia 1924 — Dz. U. poz. 351 o zmianie ustroju pieniężnego nie ma zastosowania do przerachowania kwot pieniężnych świadczeń o charakterze publiczno-prawnym na rzecz Państwa.

2. Uiszczone przed wejściem w życie rozporządzenia Prez. Rz. z 14. kwietnia 1924 roku Dz. U. poz. 351 w markach polskich, a obliczone we frankach złotych należności skarbowe, uległy z chwilą wejścia w życie tego rozporządzenia z samego prawa przerachowaniu na tę samą ilość złotych; w razie zwrotu ewentualnej nadpłaty jest zatem podstawą rozliczenia suma, wyrażona w złotych.

(Wyrok N. T. A. z dnia 19 kwietnia 1929 r. Rej. 1814/27).

Ubezp. od wypadków.

Doraźna pomoc nieletniego syna w przedsiębiorstwie ojca, oparta na zwykłym stosunku rodzinnym, nie podpada pod pojęcie zajęcia wzgl. zatrudnienia w rozumieniu ustawy o ubezpieczeniu od wypadków.

(Wyrok N. T. A. z dnia 28. grudnia 1928 roku Rej. 1554/27).

Kronika.

Król. Huta. (Z posiedzenia Rady Miejskiej). W dniu 27. listopada br. odbyło się publiczne posiedzenie Rady Miejskiej, na którem wprowadzono w urząd niepłatnego członka Magistratu (radcy miejskiego) p. Józefa Lubinę. W załatwieniu porządku obrad przyjęto do wiadomości protokóły i sprawozdania z odbytych rewizyj kas miejskich. Rada Miejska wyraziła swą zgodę na wydanie statutu miejscowego dla Dokształcającej Szkoły Kupieckiej oraz statutu organizacyjnego Miejskiego Gimnazjum Żeńskiego według projektów przez Magistrat przedłożonych. Uchwalono zrezygnować z resztek miesięcznych poniżej 1 zł., należnych miastu z udziałów w podatku dochodowym i dodatkach komunalnych od uposażeń i zarobków oraz polecono gminom rozdziału przekazywanie tych resztek do dyspozycji Zarządu Związku Gmin Woj. Śl. Na pokrycie kosztów Sądów Przemysłowego i Kupieckiego oraz Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu przyznano dodatkowy kredyt w wysokości 1000 zł., na pokrycie kosztów urządzenia wodociągu w Zakładzie dokarmiania dzieci szkolnych w Orzeszu dodatkowy kredyt w wysokości 6.310 zł. Wypłacono pracownikom miejskim zasiłki na zwiedzenie Pow. Wyst. Kraj. w Poznaniu w ogólnej kwocie 12,700 zł. postanowiono umorzyć, na wyrównanie rachunku kosztów udziału miasta w Pow. Wyst. Kraj. w Poznaniu przyznano dodatkowy kredyt w wysokości 34,000 zł. Dłuższą dyskusję spowodowała sprawa spłaty pożyczek, zaciągniętych przez miasto w roku 1923 ze Skarbu Śląskiego, które Województwo zwaloryzowało na kwotę 24,426,50 zł. Po wyjaśnieniach udzielonych przez I. burmistrza p. Spaltensteina uchwalono dodatkowy kredyt na spłatę powyższej sumy. W sprawie uzyskania gruntu dla rozbudowy ulicy Krakusa Rada Miejska, mimo sprzeciwu radnego p. Goldmana wyraziła zgodę na wdrożenie postępowania wywłaszczeniowego do gruntu p. Henryka Koplowitza o powierzchni około 1420 m². Weteranom z wojen z lat 1866 i 1870/71 udzielono tytułem podarku gwiazdkowego po 75 zł., na wypłatv zapomóg gwiazdkowych dla bezrobotnych, ubogich, inwalidów, rentobiorców, wdów i sierot przyznano kredyt w kwocie 69,830 zł., oprócz tego udzielono dla polskich stowarzyszeń dobroczynnych 10.000 zł., dla niemieckich również 10.000 zł. **Tytułem zasiłku na zakupy zimowe przyznano pracownikom i robotnikom miejskim oraz emerytom, wdowom i sierotom po urzędnikach miejskich 50 proc. wynagrodzenia miesięcznego.** Na tem zakończono publiczne posiedzenie.

Bezpośrednio potem odbyło się posiedzenie tajne, na którem ustalono starszeństwa emerytalne urzędników miejskich.

Król. Huta. (Targi gwiazdkowe). Tegoroczne targi gwiazdkowe odbędą się od dnia 14. do 24. grudnia na targowisku koło hali targowej poza czasem targów tygodniowych od godz. 8—19. Na targi

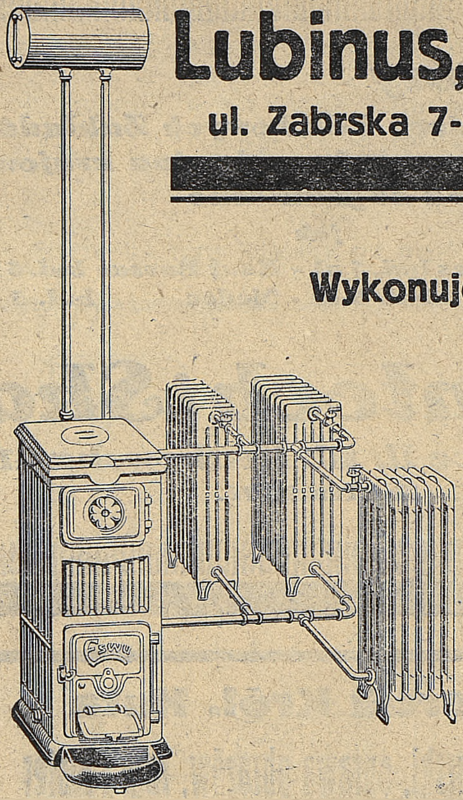
gwiazdkowe dopuszczone będą wszelkie artykuły targowe z wyjątkiem mięsa, wyrobów mięsnych, jarzyn oraz bydła. Opłata targowa wynosi 15 zł. za miejsce, którą należy za cały czas targów zapłacić z góry w Inspekcji Hali Targowej. Handlarze z okręgu miasta Królewskiej Huty, chcący swoje towary wystawić na targu gwiazdkowym na sprzedaż, winni zgłosić się osobiście najpóźniej do dnia 10. grudnia br. w Magistracie, Urzędzie Policyjnym, ratusz pokój 72.

Następny targ kramny na bydło i konie odbędzie się w Królewskiej Hucie w piątek, dnia 13. grudnia br. na placu targowym i na placu między ul. Katowicką a izraelickim cmentarzem. Spęd koni i bydła na plac targowy dozwolony jest od godz. 8 do 12.

Własna flota morska to Twój dobrobyt!
Wpłać do P. K. O. konto czekowe Nr. 30
1 złoty rocznie
otrzymasz legitymację członka Komitetu Floty Narodowej.

Lubinus, Stein i Ska - Katowice

ul. Zabrska 7-9 Rok zał. 1903 Telefon 2445



Wykonuje:

Urządzenia ogrzewań centralnych
wszelkich systemów.
Instalacje wodociągów.
Urządzenia kąpielowe i klozety.
Suszarnie dla cegielń i t. d.
Urządzenia desinfekcyjne,
pralni i kuchen parowych.

Katalog na życzenie **Porady inżynierskie bezpłatnie**

Sikawki automobilowe, motorowe i ręczne

Gaśnice pianowe i aparaty ręczne

Beczkowozy automobilowe i konne

oraz

wszelkie przyrządy pożarnicze

dostarcza po cenach przystępnych i na dogodnych warunkach

Unia Strażacka

Fabryka sikawek i przyrządów pożarniczych

sp. z ogr. odp.

we Lwowie, ul. Piekarska 26.

Druk: Drukarnia Śląska Sp. z o. odp. Katowice, narożnik ul. Batorego 2 i Kościuszki 15.